

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 4 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. W. X Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej MiszczaK

Protokolant: sekr. sąd. Marta Andrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2017 r. w G. W.

sprawy z **powództwa W. W. (1) i D. W.**

przeciwko W. K.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. **pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy - akt notarialny sporządzony 28 lutego 2013 r. przez notariusza C. G. Rep. A nr (...), któremu Sąd Rejonowy w G. W. nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z 8 grudnia 2015 r. w sprawie VIII Co (...) przeciwko W. W. (1) i D. W. w zakresie zobowiązania zapłaty do kwoty 55 000 zł w całości,**

II. **zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 7 234 (siedem tysięcy dwieście trzydzieści cztery) złote tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, z tym zastrzeżeniem że zapłata powyższej kwoty na rzecz jednego z nich, zwalnia pozwaną z obowiązku zapłaty na rzecz drugiego,**

III. **nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. W. 2 750 (dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt) złotych, tytułem brakujących kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

W. i D. małżonkowie W. wnieśli o pozbawienie wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego z 28 lutego 2013 roku sporządzonego przez notariusza C. G. Rep. A nr (...), któremu Sąd Rejonowy w G. W. nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z 8 grudnia 2015 roku w sprawie VIII Co (...) w zakresie zobowiązania zapłaty 55 000 zł; zasądzenie zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, że w terminie wskazanym w akcie notarialnym spełnili swoje zobowiązanie, stąd nie było postaw do wystąpienia o nadanie klauzuli wykonalności.

Pozwana **W. K.** w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że wbrew zapisowi aktu notarialnego nie otrzymała w rzeczywistości zadatku w wysokości 60 000 zł, ale 5 000 zł. W dniu sprzedaży nieruchomości otrzymała od kupujących 60 000 zł a 6 marca 2013 r. 170 000 zł, zaliczając ją na pozostałą część zadatku a resztę 115 000 zł na brakującą cenę. Powodowie zaakceptowali powyższe zaliczenie, czego potwierdzeniem jest oświadczenie W. W. (1) z 23 czerwca 2014 r., którym zobowiązała się do zapłaty 55 000 zł - reszty ceny - w terminie 12 miesięcy.

Sąd rejonowy ustalił co następuje:

6 marca 2013 r. D. W. i W. W. (1) wykonali przelew na rachunek W. K. (...) na kwotę 170 000 zł w tytule wpisując: „zapłata za nieruchomości zgodnie z aktem notarialnym nr (...) z 28.02.2013 r.” 6 marca 2013 r. W. K. otrzymała 170 000 zł od powodów.

- okoliczność bezsporna

28 lutego 2013 r. przed notariuszem C. G. – akt notarialny Repertorium A nr (...) - W. K. sprzedała D. W. i W. W. (1) nieruchomości położone w M. działka (...) dla której Sąd Rejonowy w G. W. prowadzi księgę wieczystą nr (...), działkę (...) dla której Sąd Rejonowy w G. W. prowadzi księgę wieczystą nr (...) za łączną cenę 290 000 zł. Strony w akcie notarialnym oświadczyły, że na poczet ceny zapłacono 60 000 zł zadatku oraz w dniu 28 lutego 2013 r. 60 000 zł co W. K. potwierdziła.

Pozostałą kwotę w wysokości 170 000 zł D. W. i W. W. (1) zobowiązali się zapłacić przelewem na rachunek bankowy W. K. o numerze (...) prowadzony w Banku (...) S.A. w terminie do 8 marca 2013 r.

D. W. i W. W. (1) co do obowiązku zapłaty 170 000 zł w terminie do 8 marca 2013 r. poddali się rygorowi egzekucji na podstawie art. 777 § 1 pkt. 4 k.p.c.

Dowód:

- Akt notarialny z 28.02.2013 r. Rep. A nr (...) k.6-10

W. W. (1) 23 czerwca 2014 r. zobowiązała się spłacić w ciągu 12 miesięcy kwotę 55 000 zł W. K. stanowiącą resztę ceny sprzedaży nieruchomości położonej w (...) gmina S.. Podpis został poświadczony przez notariusza A. K. i zapisany w Repertorium A nr 7264/2014.

Postanowieniem z 8 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy w G. W. w sprawie VIII Co (...) nadał klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu przez notariusza C. G. zapisanemu w Repertorium A nr (...) na rzecz wierzycielki W. K. przeciwko dłużnikom W. W. (1) i D. W. do kwoty 55 000 zł; zasądził od dłużników na rzecz wierzycielki solidarnie 127 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania

29 grudnia 2015 r. W. K. złożyła wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. W. P. Z. o wszczęcie egzekucji z nieruchomości położonej w M. działka nr (...) dla której Sąd Rejonowy w G. W. prowadzi księgę wieczystą nr (...) przeciwko W. W. (1) i D. W. celem wyegzekwowania należności głównej 55 000 zł, ustawowych odsetek od tej kwoty liczonych od 9 marca 2013 r. do dnia zapłaty; kwoty 127 zł kosztów postępowania klauzulowego. Do wniosku załączyła tytuł wykonawczy – akt notarialny z 28 lutego 2015 r. Rep. A nr (...) zaopatrzony w klauzulę wykonalności przez Sąd Rejonowy w G. W. w sprawie VIII Co (...).

Dowody:

- Postanowienie SR w G. W. z 8.12.2015 r. w sprawie VIII Co (...) k.5
- Wniosek o wszczęcie egzekucji z nieruchomości wraz z tytułem wykonawczym k.1-3 akt Km (...)/15
- Oświadczenie W. W. (1) z 23.06.2014 r. z notarialnym poświadczeniem podpisu k.83-84

Sąd rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo okazało się zasadne.

Zgodnie z art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1)przeciwy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

Powyższy przepis wyznacza kognicję tutejszego sądu, gdyż takie żądanie zostało zgłoszone pod ochronę przez powodów. Zaprzeczyli oni bowiem by istniało zdarzenie uprawniające uzyskanie przeciwko nim klauzuli wykonalności z aktu notarialnego z 28 lutego 2013 r. Tym samym sąd w niniejszym postępowaniu ocenić musiał, czy zasadnie W. K. wystąpiła w oparciu o akt notarialny z 28 lutego 2013 r. o nadanie mu klauzuli wykonalności.

Zgodnie z art. 777 § 1 pkt. 4 k.p.c. tytułem egzekucyjnym jest akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej lub wydania rzeczy oznaczonych co do gatunku, ilościowo w akcie określonych, albo też obowiązek wydania rzeczy indywidualnie oznaczonej, gdy w akcie wskazano termin wykonania obowiązku lub zdarzenie, od którego uzależnione jest wykonanie.

Tym samym zgodnie z ww. przepisem warunkiem nadania klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu jest, by:

1. dłużnik w akcie tym wyraźnie oświadczył, że poddaje się rygorowi egzekucji co do obowiązku świadczenia w nim określonego,
2. przedmiot świadczenia musi być dokładnie określony w akcie przez podanie wysokości kwoty pieniężnej albo obowiązku uiszczenia rzeczy oznaczonych co do gatunku, ilościowo w akcie oznaczonych, albo też obowiązku wydania rzeczy indywidualnie oznaczonej,
3. w akcie musi być dokładnie wskazany termin zapłaty, uiszczenia lub wydania przedmiotu świadczenia,
4. z aktu musi wyraźnie wynikać, kto jest dłużnikiem i wierzycielem, przy czym wierzycielem może być nawet osoba trzecia, która nie brała udziału w sporządzeniu aktu notarialnego.

Podkreślić więc należy, iż należność określona w akcie notarialnym musi być ściśle określona, suma ta może być określona w pieniądzu polskim, jak i w walucie obcej (jeżeli zobowiązanie zapłaty wynikające z określonego stosunku prawnego łączącego strony, zostało określone w walucie obcej).¹

Zauważyć należy, że nadanie klauzuli wykonalności nie może stanowić podstawy do uzupełnienia, czy sprostowania samego aktu notarialnego.

Ustawodawca w art. 777 § 1 pkt. 4 k.p.c. przewidział możliwość szybkiego wszczęcia postępowania egzekucyjnego, bez konieczności uprzedniego wszczynania procesu. Jednak nadanie klauzuli wykonalności uzależnił od spełnienia warunków formalnych – w tym **ściślego określenia wysokości sumy pieniężnej i spełnienia warunków w akcie notarialnym poddanych.**

Z przedmiotowego aktu notarialnego w sposób jednoznaczny wynika, że dłużnicy (powodowie) poddali się egzekucji co do zapłaty **kwoty 170 000 zł**, którą zobowiązali się zapłacić wierzycielce (pозwanej) do 8 marca 2013 r. na wskazane w akcie konto bankowe. Powodowie załączyli potwierdzenie wykonania przelewu na rachunek wskazanych w akcie notarialnym kwoty 170 000 zł z dnia 6 marca 2013 r. Pozwana w odpowiedzi na pozew potwierdziła, że 6 marca 2013 r. otrzymała od powodów 170 000 zł. Tym samym okoliczność ta była bezsporna. W tytule przelewu powodowie wyraźnie wskazali, że spełniają swój obowiązek wskazany w akcie notarialnym z 28 lutego 2013 r., a więc obowiązek, który zabezpieczony jest rygorem wszczęcia egzekucji z wykorzystaniem przymusu państwowego.

W świetle treści aktu notarialnego z 28 lutego 2013 r. powodowie wypełnili w całości swoje zobowiązanie co do zapłaty 170 000 zł w określonym terminie i nie było podstaw do tego by wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu w żadnym zakresie. Inaczej mówiąc pozwana nie była uprawniona do uproszczonego i przyśpieszonego

wszczęcia postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 777 § 1 pkt. 4 k.p.c., a jeżeli uważa, że w dalszym ciągu posiada wobec powodów wierzytelności musi skorzystać z drogi procesu.

W tym miejscu sąd rejonowy pragnie podkreślić, że w żaden sposób nie rozstrzyga i nie przesądza wzajemnych obrachunków stron i roszczeń wynikających ze sprzedaży z 28 lutego 2013 r., gdyż nie to było przedmiotem niniejszego procesu. Sąd jak wskazano wcześniej skupił się na badaniu formalnym postaw do uzyskania klauzuli wykonalności i w tym zakresie prowadził postępowanie dowodowe. Jednocześnie sąd miał na uwadze, że sprzedaż nieruchomości, aby była ważna i skuteczna musi być dokonana w formie aktu notarialnego, pod rygorem nieważności. W orzecnictwie sądów powszechny i Sądu Najwyższego² powszechne jest stanowisko, że oświadczenia woli zawarte w akcie notarialnym **w zakresie dotyczącym ceny i jej uiszczenia**, jako składowy element treści zdziałanej przez strony czynności prawnej, której ważność ustawa uzależnia od zachowania formy notarialnej (art. 158 k.c.), nie mogą być podważane w drodze prowadzenia dowodów z przesłuchania świadków lub stron, gdyż prowadziłoby to do obejścia przepisów o formie zastrzeżonej pod rygorem nieważności w rozumieniu art. 247 k.p.c. Zgodnie z tym ostatnim przepisem dowód ze świadków lub z przesłuchania stron przeciwko osnowie lub ponad osnowę dokumentu obejmującego czynność prawną może być dopuszczony między uczestnikami tej czynności tylko w wypadkach, gdy nie doprowadzi to do obejścia przepisów o formie zastrzeżonej pod rygorem nieważności i gdy ze względu na szczególne okoliczności sprawy sąd uzna to za konieczne.

Z powyższych względów sąd oddalił wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków K. R. i W. W. (4) oraz stron.

Z powyższych względów na podstawie art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. orzeczono jak w pkt. I wyroku.

Konsekwencją rozstrzygnięcia o żądaniu pozwu jest orzeczenie o kosztach procesu. Pozwana jako strona przegrywająca proces zobowiązana jest zwrócić powodowi koszty niezbędne i celowe do dochodzenia ich praw – art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powodowie ponieśli koszty wynagrodzenia radcy prawnego, które w stawce minimalnej przy wskazanej wartości przedmiotu sporu wynosi 7 200 zł (§ 2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz.U., poz. 1804 - w zw.z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz.U. poz. 1667), powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 34 zł. Z powyższych względów orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Zgodnie z art. 113 ust. 1 u.k.s.c. kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Powodowie zostali zwolnieni od kosztów sądowych w całości. Opłata sądowa od pozwu wynosi 2 750 zł. Pozwana jako przegrywająca proces winna zwrócić Skarbowi Państwa ten brakujący koszt sądowy. Z powyższych względów orzeczono jak w pkt. III wyroku.

SSR Andrzej Miszczak

1 G. B. „Akt notarialny jako tytuł egzekucyjny” Teza nr 6 (...) 1999 r., Nr 3, poz. 36

2 Por. wyrok SN z 7.08.1997 r. sygn. akt I CKN 214/97; z 19.11. (...) sygn. akt IV CKN 1464/00